

PIXABAY

Pegasos är i grekisk mytologi en bevingad häst som användes av Bellerofon när denne besegrade monstret Chimaira.

*Fakta –
inga myter!*

Lukas, författaren till Nya testamentets tredje redogörelse för Jesu liv och verksamhet, var en läkare av hednisk (icke-judisk) härkomst (Kol 4:11-14). Han var speciellt angelägen om att hans dokumentation skulle vara kronologiskt och formellt korrekt. Kanske var det lite grand av en "arbetsskada" hos honom att gå så systematiskt tillväga som han själv beskriver det i inledningen av sin bok:

"Många har sökt sammanställa en skildring av de händelser som har inträffat bland oss, så som det har berättats för oss av dem som redan från början var ögonvittnen och Ordets tjänare. Sedan jag noga efterforskat allt från början har även jag bestämt mig för att skriva ner det i ordning för dig, högt ärade Teofilus, för att du ska veta hur tillförlitlig den undervisning är som du har fått." (Luk 1:1-4, SFB15)

Lukas inställning delades av Bibelns övriga författare som många gånger och på olika sätt betonade vikten av att det de skrev var korrekta beskrivningar av verkligheten.

Att Jesus dog på korset och uppstod fysiskt på den tredje dagen är det historiska faktum som den kristna tron vilar på. Om Jesus inte skulle ha uppstått, skriver Paulus i brevet till församlingen till Korint, "då är vår predikan meningslös och även er tro meningslös ... och i så fall ... är vi de ömkligaste av alla människor" (1 Kor 15:14, 18, 19). Lärjungarna visste att Jesu fysiska uppståndelse var något som skulle komma att ifrågasättas, bland annat för att de judiska religiösa ledarna medvetet hade initierat en konspirationsteori för att förhindra att sanningen kom fram (Matt 28:11-15). Därför understryker Paulus hur väldokumenterad uppståndelsen är:

"Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för våra synder enligt skrifterna, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna

och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på samma gång. De flesta av dem lever än, även om några har insomnat. Sedan visade han sig för Jakob och därefter för alla apostlarna. Allra sist visade han sig också för mig, som för ett ofullgånget foster." (1 Kor 15:3-8, SFB15)

Det är därför viktigt att förstå att berättelsen om Jesus är grundad på historiska realiteter och inte på några myter. Både Paulus och Petrus är mycket tydliga med att kristna inte ska befatta sig med myter över huvud taget (1 Tim 1:4, Tit 1:14, 2 Pet 1:16). Frälsningen bygger på historiska fakta och ingenting mindre än så.

Det här är ingenting som bara rör berättelsen om Jesus. Hela den bibliska historien och inte minst nationen Israels historia vilar på samma solida grund och Gamla testamentets centralfigurer markerade historiska händelser genom att nedteckna dem och recitera dem och genom att resa upp minnesstenar som påminnelser för framtida generationer om att Gud verkat i historien. Allt för att Guds folk ska förstå att tron vilar på verklighetens grund och inte på vacker poesi och storstilade efterkonstruktioner.

När Paulus poängterat vikten av Jesu uppståndelse i sitt brev till Korint, lyfter han fram ännu ett historiskt faktum som ligger till grund för frälsningsberättelsen:

"Men nu har Kristus uppstått från de döda som förstlingen av de insomnade. Ty eftersom döden kom genom en människa, så kom också de dödas uppståndelse genom en människa. Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande. Men var och en i sin ordning: Kristus som förstlingen och sedan, vid hans ankomst, de som tillhör honom." (1 Kor 15:20-23)

Budskapet går inte att ta miste på: döden är en direkt konsekvens av Adams, den

första människans, synd. Uppståndelsen är en direkt konsekvens av Jesu död som syndfri på korset. Ett historiskt faktum som bygger på ett annat.

Som troende måste vi därför vara på vår vakt mot de numera vanliga tendenserna hos våra teologer att mytologisera Bibelns början. De vill få oss att acceptera att det inte spelar någon roll om 1 Mos 1-11 är historia eller en sammanställning av myter lånade från de omgivande hednafolken; att det kvittar om Adam verkligen var den första människan som skapades av Gud av markens stoft eller om han var en utvald bland många samtida "evolverade hominider", liksom om syndaflo den var en saga. Aposteln Petrus förvarnade om att en sådan tid skulle komma (2 Pet 3:3-6).

Kristendomen vilar på historiska realiteter från början till slut. Bara en sådan tro håller att bygga sitt liv på. Det är inte en tro i strid med evidensen utan en tro som bekräftas av den. Jesus tog verkligen dina synder på sig när Han dog på korset. Att Han uppstod är beviset på det. Gör upp med ditt gamla liv och tro detta så får du evigt liv som en gåva!

"Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott oss försoningens ord. Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar genom oss: låt försona er med Gud. Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud." (2 Kor 5:19-21)

"Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst. Ty med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst. Skriften säger: "Ingen som tror på honom skall stå där med skam". (Rom 10:9-11).

/Redaktionen